

13 januari 2017

Dnr M2016/02401/Ee

Miljö- och Energidepartementet
111 52 Stockholm
m.registrator@regeringskansliet.se

Svensk Solenergis yttrande angående
**Energimyndighetens förslag till strategi för ökad
användning av solet [ER 2016:16] (M2016/02401/Ee)**

Sammanfattning

Branschföreningen Svensk Solenergi (SSE) står bakom Energimyndighetens målbild på 7–14 TWh solet till 2040, samt uppdelningen av tre olika utbyggnadsfaser där fokus fram till 2022 ska ligga på att harmonisera regelverk och stödsystem och där fokus 2022–2040 blir att förvalta en stabil utbyggnad av solet.

SSE står även bakom den generella ansatsen om att målgruppsanpassa och harmonisera regelverken, men anser att en målgruppsanpassning baserad på anläggningsstorleken är för enkel.

Ett förslag som SSE stödjer är att utesluta privatpersoner från solcellstödet och istället införa en speciell solROT på 50 %. Dock vill SSE poängtera att det är viktigt att solROT-avdraget också omfattar hus som är nyare än fem år och att solvärmeanläggningar inkluderas. Vidare anser SSE att det bör bildas en analysgrupp för både solcellstödet och lagringsstödet där representanter från Energimyndigheten, Boverket, länsstyrelserna och SSE ingår.

SSE stödjer också Energimyndighetens förslag om att sammanställa olika regelverk, kommunernas olika bygglovsregler och råd om fysisk planering för solet på en informationsplattform. Vidare anser SSE att reducerade utbildningskostnader för certifiering av installatörer och en utredning kring hanteringen av framtida modulavfall är bra förslag.

Dock motsätter sig SSE förslaget om att utesluta anläggningar under 68 kW från elcertifikatsystemet. Här anser SSE att Energimyndigheten missat att vissa aktörer inte kan ta del av de föreslagna compensationerna via antingen ett höjt solROT-avdrag eller skattereduktion. Detta rör främst ägare av flera mindre anläggningar, exempelvis kommunala fastighetsägare, som inte kan ta del av ROT-avdrag, eftersom det bara gäller privatpersoner, och de kan inte ta del av en höjd skattereduktion eftersom de snabbt passerar gränsen

på 30 000 kWh per år och juridisk person. Istället föreslår SSE att förslaget justeras så att det bara är privatpersoner med anläggningar under 68 kW som utesluts och att dessa kompenseras med ett höjt solROT-avdrag.

SSE motsätter sig Energimyndighetens förslag till ny heltäckande solesstatistik då SSE anser att Energimyndigheten missat några viktiga aspekter i sina analyser vilket leder till att förslaget på hur statistiken ska skötas fram till 2020 (eller till dess att energihubben införs) inte kommer ge statistik med tillräckligt hög kvalitet. Svensk Solenergis egna analyser och förslag beskrivs närmare i ett separat remissvar.

Till sist saknar SSE i Energimyndighetens Solesstrategi förslag kring att göra skattereduktionen för den förnybara el, som matas in på elnätet av mikroproducenter, enklare och mer långsiktig. Framför allt vill SSE se ett förslag om att tidsbestämma skattereduktionen för att dels ge investerare en större säkerhet kring de framtida inkomsterna, men också för att möjliggöra framtida sänkningar av nivåerna och därmed besparingar för staten.

Målbild

Energimyndighetens förslag:

Energimyndighetens förslag till strategi innehåller en målbild, som visar på tre utbyggnadsfaser för solelproduktion. I målbilden finns året 2022 inlagt som nedslagsår i närtid. Dessutom finns år 2040 inlagt som nedslagsår, vilket överensstämmer med målåret för Energikommisionens energiöverenskommelse. Energimyndigheten menar att solelen kan stå för fem till tio procent av elanvändningen i Sverige år 2040, vilket motsvarar 7–14 TWh.

De tre olika utbyggnadsfaserna är: etablering, expansion och fortsatt kommersiell utbyggnad. Strategin identifierar vilka förutsättningar som behöver finnas på plats vid nedslagsåren 2022 respektive 2040, för att möjliggöra en säker marknadsutveckling för solceller i Sverige.

I fas 1, fram till 2022, ligger fokus på att etablera en funktionell plattform för fortsatta solcellssatsningar. Inom ramen för detta behöver följande implementeras:

- *Regelverk och stödsystem målgruppsanpassas.*
- *En infrastruktur som klarar att hantera tillskott av soleleffekt säkerställs.*
- *Det finns ett utbud av certifierade installatörer.*
- *Det finns statistik för uppföljning.*

För att säkerställa att de åtgärder som pekas ut av strategin är på väg att realiseras föreslår Energimyndigheten att en kontrollstation bör genomföras 2019.

I Fas 2 (2022 till 2040) ligger fokus på att expandera och bygga ut solel i energisystemet. Då ska de hinder som begränsar eller trycker tillbaka utbyggnaden ha undanröjts och Energimyndighetens uppgift blir att fortsätta bevaka så att styrmedlen styr åt rätt håll.

Svensk Solenergis kommentarer:

SSE anser att 7–14 TWh solel till 2040 är en rimlig och bra målbild, även om SSE tror att det kan gå snabbare att nå dit. De undersökningar som har gjorts visar att 7–14 TWh ligger väl inom ramen för vad både elnäten och elsystemet kan hantera utan några större problem.

De hinder för solelbyggnaden som Energimyndigheten har identifierat i sin underlagsrapport ligger i linje med Svensk Solenergis (SSE) analyser. SSE instämmer därför i att fokus under fas 1 bör vara att införa förändringar av dagens regelverk och stödsystem så att det blir enklare att installera solceller, får igång certifieringen av installatörer samt förbättrar tillgången på förlitlig statistik.

Det är också positivt att Energimyndigheten har lyssnat på branschens önskemål om att införa en kontrollstation till 2019. För att arbetet med att undanröja regelmässiga hinder och effektivisera stödsystemen till 2022 ska

hinna klart vill SSE betona vikten av att Energimyndighetens förslag om en kontrollstation 2019 realiserar.

Vidare anser SSE, precis som Energimyndigheten, att det under fas 2 är viktigt att fortsätta bevaka utvecklingen av marknaden. Erfarenheten internationellt är att det är väldigt viktigt med en nära koppling mellan statistikföring, marknadsanalys och justering av stöd för att uppnå en hälsosam solcellsmarknad utan tvära upp och nergångar i installationstakten. Dock tror Svensk Solenergi, till skillnad mot Energimyndigheten, att soleden kan komma att byggas ut på helt kommersiella grunder betydligt tidigare än 2040, och att man därmed kommer behöva hantera en utfasning av stödsystemen under fas 2.

För att arbetet både med att effektivisera regelverken under fas 1 och bygga ut kapaciteten under fas 2 är det oerhört viktigt att det utvecklas ett bättre system för statistikinsamling så snart som möjligt. SSE anser inte att Energimyndighetens liggande förslag till en heltäckande solestatistik är tillräckligt bra för detta ändamål. En mer utförligare argumentation sker i SSEs separata remissvar.

Målgruppsanpassning och harmonisering av regelverk

Energimyndighetens förslag:

Förutsättningarna är vitt skilda för de olika kategorierna, bland annat vad gäller att följa regelverk inom området, där både privatpersoner och företag har liknande typ av skyldigheter och rapporteringskrav för att exempelvis erhålla stöd som i dag erbjuds producenter av soled. Eftersom olika aktörer har olika förutsättningar och reagerar olika på samma ekonomiska incitament, anser Energimyndigheten att det inte säkert att samma styrmedel för alla leder till en kostnadseffektiv utbyggnad. Tvärtom kan det finnas skäl att målgruppsanpassa stöden något gentemot olika segment, så länge det finns en konsekvens och enhetlighet i gränsdragningarna i stället för att alla stöd har sina gränsdragningar i form av t.ex. maximal installerad effekt eller begränsningar till nettokonsumenter.

Energimyndigheten har valt att dela in anläggningar efter storlek, det vill säga utifrån installerad effekt. Med denna typ av indelning anser Energimyndigheten blir det möjligt att målgruppsanpassa nuvarande regelverk:

- 1. Första kategorin består av små anläggningar med en installerad effekt på högst 68 kW. Här hittar vi främst privatpersoner som bygger solceller på sina egna tak, men kategorin innefattar också t ex mindre bostadsrättsföreningar och jordbruksföretag.*
- 2. Andra kategorin består av mellanstora anläggningar med installerad effekt mellan 68 kW och 255 kW. Till mellansegmentet hör exempelvis jordbruksfastigheter precis som större kommersiella aktörer samt kommuner med sitt fastighetsbestånd och bostadsrättsföreningar.*

- 3. Den tredje kategorin innefattar stora anläggningar, större än 255 kW, och utgörs av aktörer som bygger i huvudsak solcellsparker men kan i samarbete med stora fastighetsägare även bygga anläggningar på större taktytor, med huvudsyfte att sälja den producerade elen.*

Svensk Solenergis kommentarer:

SSE instämmer i att det vore bra om dagens befintliga styrmedel och regelverk kunde harmoniseras och målgruppsanpassas. Dock anser SSE att Energimyndighetens indelning av solcellssystem i tre kategorier utifrån solcellssystemens effekt i vissa fall är olämplig. Anledningen är att (precis som Energimyndigheten skriver) olika aktörer har olika förutsättningar och reagerar olika på olika ekonomiska incitament. Därför hävdar SSE att de olika stödsystemen i vissa fall bör anpassas utifrån vem aktören är, istället för utifrån anläggningsstorleken.

Det är främst gällande de två föreslagen om att utesluta aktörer från solcellsstödet och uteslutandet av mikroproducenter från elcertifikatsystemet, där SSE anser att en indelning utifrån anläggningsstorleken är olämplig.

Energimyndigheten frångår själva från sin lanserade uppdelning utifrån anläggningarnas storlek när den föreslår att det i ett första steg bara bör vara privatpersoner som ska uteslutas från solcellsstödet, eftersom de kan ta del av det föreslagna solROT-avdraget (mer utförligt under avsnittet Solcellsstödet och solROT). Detta förslag stödjer SSE.

Däremot menar SSE att det är direkt olämpligt att utesluta alla mikroproduktionsanläggningar under 68 kW från elcertifikatsystemet. Detta eftersom många anläggningar inte kan ta del av den kompensation via ett höjt solROT-avdrag eller höjd skattereduktion som Energimyndigheten föreslår. SSE anser att Energimyndighetens förslag att utesluta anläggningar från elcertifikatsystemet enbart utifrån deras storlek är dåligt underbyggt eftersom Energimyndigheten i sina analyser helt missat en rad viktiga aspekter (en mer noggrann argumentation finns under avsnittet om elcertifikatsystemet). Därför anser SSE att det även i detta fall är bättre att utgå från vilken typ av aktör solcellsanläggningens ägare är, istället för att utgå utifrån anläggningens storlek.

Solcellsstödet och solROT

Energimyndighetens förslag:

Energimyndigheten har tidigare föreslagit, och står kvar vid bedömningen även i denna utredning, att investeringsstödet för villor bör fasas ut. Ser man till fördelningen av ansökningar som beviljats för investeringar till solceller 2009–2016 avser mindre än en tredje del företag. Majoriteten av beviljade ansökningar, 68 procent, gäller privatpersoner och dessa erhåller cirka en tredjedel av ramens totala nivå. Utfasning av dessa skulle kunna korta ner väntetiden för att få investeringsstöd för de övriga ägarkategorierna. Dels rör det sig om själva handläggningstiden, men störst vinst för systemet är möjligheten att fördela ramens hela nivå på de

övriga ägarkategorierna och på så vis möjliggöra att fler snabbare kommer på tur att erhålla investeringsstödet.

Energimyndigheten menar att investeringsstödet för solcellsanläggningar på villor kan ersättas med ett riktat ROT-avdrag, ett solROT. Förändringen föreslås ske genom att sätta solROT-avdraget till en lämplig nivå för att kompensera de uteblivna intäkter som innehavaren annars hade fått genom investeringsstöd. Ett solROT-avdrag på 50 procent skulle minska hela kostnaden för installation av solcellsystem med 15 procent. Därmed leder kompensationen till samma återbetalningstid som om privatpersonen hade erhållit investeringsstöd, men förenklar och snabbar upp processen. Dessutom möjliggör justeringen att de andra två kategorierna med större anläggningarna erhåller investeringsstöd snabbare. Med fler investeringar och högre utbyggnadstakt som följd.

Svensk Solenergis kommentarer:

Inför 2016 föreslog Energimyndigheten att privatpersoner och bostadsrättsföreningar skulle fasas ut ur solcellsstödet för att möjliggöra en kortare kötid och omfördelning av medel till aktörer som installerar större anläggningar. Svensk Solenergi motsatte sig denna förändring då vi ansåg att beräkningarna från Energimyndigheten hade gjorts på felaktiga grunder och att det fortsatt krävs något form av stöd högre än ROT-avdraget på nio procent för att det ska vara lönsamt med solceller utifrån nuvarande systempriser.

Även i solelstrategin föreslår Energimyndigheten att investeringsstödet för villor slopas, men föreslår nu att det införs ett speciellt solROT-avdrag och att detta avdrag bör ligga på 50 procent av arbetskostnaderna.

I förslaget med undantag från investeringsstöd finns det en osäkerhet då Energimyndigheten väljer att använda begreppet ”villor”. SSE anser att det inte är tydligt om Energimyndigheten avser att utesluta privatpersoner eller faktiskt utgå från byggnadstypen. Det skulle vara betydligt enklare att utgå från att det är privatpersoner som utesluts, men om Energimyndigheten faktiskt tänkt sig utgå från byggnadstypen, anser SSE att det är bättre att använda definitionen småhus istället för villor. Småhus är en mer korrekt samlingsbeteckning för villor, radhus, parhus och liknande med enskilt (privat) ägande.

Svensk Solenergi tycker att solROT-förslaget är utmärkt eftersom SSE gör samma bedömning som Energimyndigheten, nämligen att införandet av en sådan ordning signifikant skulle kunna korta ansökningstiderna för privatpersoner som vill investera i solceller. Ytterligare en positiv aspekt med att ersätta solcellsstödet med ROT-avdrag är att ROT är ett välkänt och inkört system, som därmed borde minimera de administrativa kostnaderna. Dessutom begränsas inte ROT-avdraget av en årlig specifik budget. SSE anser att förslaget om solROT-avdraget bör utredas och genomföras så snart som möjligt.

Den föreslagna nivån för solROT-avdraget, som innebär en stödnivå på totalt 15 procent av de totala systemkostnaderna, är på samma nivå som den SSE föreslog för solcellstödet inför 2016. Priserna för villasystem

stabiliserades under 2015 på cirka 15 kr/W och därför anser SSE att en stödnivå på 15 procent via ett solROT-avdrag för privatpersoner fortfarande är en lämplig nivå. Detta bygger såklart på att förutsättningarna för privatpersoner att få skattereduktionen inte ändras.

Visar det sig framöver att priserna för villasystem börjar sjunka igen, anser SSE att det är lämpligt att nivåerna i den föreslagna solROT-förordningen omvärderas.

En viktig aspekt i en eventuell ny solROT-förordning är att den utformas så att även ägare till byggnader som är yngre än fem år har möjlighet att ta del av stödet. I dagsläget är ROT-bidraget utformat så att man bara kan ta del av det om byggnaden är äldre än fem år. Det vore högst olyckligt om nybyggda villor inte skulle kunna ta del av en eventuell solROT-förordning då det framför allt är vid nybyggnation man kan få till effektiva system, som till exempel kan vara byggnadsintegrerade. Denna detalj tar inte Energimyndigheten upp i sin rapport, men det är viktigt att den inte förbises.

Därför föreslår SSE att även byggnader som är yngre än fem år får möjlighet att ta del av ett solROT-bidrag.

SSE förespråkar också att en eventuell solROT-förordning ska inkludera solvärme med samma nivåer som för solex.

Nuvarande ROT-avdrag omfattar såväl solex som solvärme och flera branschföretag installerar såväl solex som solvärme. Den av regeringen införda certifieringen av vissa installatörer (BFS 2013:3 CIN1 och BFS 2015:4 CIN2) omfattar såväl solex som solvärme (för småhus) och energikraven i BBR omfattar såväl solex som solvärme. Därför bör ett solROT-avdrag omfatta såväl solex som solvärme. Det skulle innebära en väsentlig förenkling för småhusägare vid val och konvertering av sin energiförsörjning att inte behöva beakta olika ROT-avdrag i de fall de är intresserade av att utnyttja solenergi. Samtidigt ger det branschen ökade möjligheter att stödja Energimyndighetens uppdrag att implementera ovan nämnda certifiering.

Ett högre ROT-avdrag även för en solvärmeinstallation bör också ligga i linje med Energimyndighetens uppdrag att implementera Energimärkning och Ecodesigndirektiv med avseende på värmesystem för småhus där solvärme ingår som en viktig del.

Ett ytterligare motiv till att solvärme bör få bättre villkor med avseende på installationer i småhus är resultatet av den utvärdering som genomfördes efter att det tidigare solvärmestödet upphävdes 2011. Boverket fick regeringens uppdrag att utvärdera hur målen med stödet hade uppfyllts och kom då fram till följande, ”När stöden utvärderas ur ett samhällsekonomiskt perspektiv är det relevant att titta på vilka miljöeffekter som stöden indirekt bidragit till genom att den ökade solvärmeanvändningen ersatt andra, miljömässigt sämre uppvärmningsalternativ. Beräkningarna visar att de positiva miljöeffekterna, dvs det sammanlagda värdet av de utsläppsminskningar som bidrag/stöd indirekt bidragit till, är av samma storleksordning som totalt utbetalat bidrag och stöd, vilket uppgick till cirka 130 miljoner kronor per den 30 november 2011.”

(Utvärdering av solvärmebidraget och solvärmestödet”, Boverkets rapport 2012:9).

Avslutningsvis anser SSE att det bör bildas en analysgrupp för uppföljning planeringen av en genomtänkt avveckling av solcellsstödet. I denna analysgrupp bör förslagsvis representanter från Energimyndigheten, Boverket, länsstyrelserna och SSE ingå.

Justering i regelverk för elcertifikatsystemet beträffande målgruppen små anläggningar

Energimyndighetens förslag:

Energimyndigheten föreslår en justering i regelverket beträffande små anläggningar i elcertifikatsystemet. Justeringen innebär att nya anläggningar med en installerad toppeffekt på högst 68 kW inte längre ingår i elcertifikatsystemet från 2020, i och med det nya målet för elcertifikatsystemet till 2030.

Den intäkt som faller bort för anläggningar med en installerad effekt på högst 68 kW från år 2020 behöver kompenseras för. De styrmedel som annars riktar sig till denna anläggningsstorlek är skattereduktion samt antingen ROT-avdrag eller investeringsstöd.

Energimyndigheten föreslår att det inom ramen för pågående översyn av skatter på finansdepartementet utreds om motsvarande intäkt som elcertifikaten ger upphov till, på cirka 0,2 kr/kWh, kan läggas på skattereduktionen; en höjning av ersättningsnivån från 60 öre till 80 öre per kWh. Detta utesluter dock intäkten av egenkonsumtion som är elcertifikatberättigad men minskar kostnaderna för inköp av

exempelvis en ny mätare som möjliggör separat mätning även av egenkonsumtion, den el som produceras och används bakom samma anslutningspunkt. Dessutom minskar de administrativa kostnaderna för alla parter när två styrmedel slås ihop på ett effektivt sätt.

En annan möjlig lösning är att solROT-avdragets nivå och behov ses över i samband med införandet av justeringen i elcertifikatsystemet, förslagsvis inom ramen för kontrollstation 2019. Detta för att bedöma om det finns behov av höjd nivå av solROT för att kompensera för inkomstbortfall från elcertifikatsystemet. För de övriga aktörerna inom kategorin små anläggningar kan en bedömning göras inom kontrollstation 2019 om det finns behov av fortsatt investeringsstöd och inom stödet kompensera för inkomstbortfall från elcertifikatsystemet.

Svensk Solenergi kommentarer:

Enligt SSE finns två anledningar till Energimyndighetens förslag att utesluta anläggningar under 68 kW från elcertifikatsystemet:

1. Minska det administrativa arbetet för Energimyndigheten.
2. Många ägare av mindre produktionsanläggningar väljer att inte ansöka om elcertifikat då de anser dessa intäkter inte motiverar det

administrativa arbete som krävs för att ansöka om och sälja elcertifikat. Dessutom krävs en investering i en extra mätare för att få elcertifikat för den självkonsumerade elen. Detta gör att uppskattningsvis endast en tredjedel av all solcellseffekt är godkänd för elcertifikat. Därför kan det vara bra att ersätta detta stödsystem med ett bättre fungerande sådant.

För SSE står det tydligt att Energimyndigheten med detta förslag främst tagit punkt 1 i beaktande, och inte sett till vad som faktiskt är bäst för mikroproducenterna. SSE anser att förslaget inte är väl genomtänkt och att det finns stora brister i Energimyndighetens analyser. Detta utifrån två aspekter:

- Energimyndigheten har helt missat att vissa mikroproducenter i dagsläget inte kan ta del av myndighetens föreslagna kompensationer, varken via sol-ROT eller via skattereduktionen för överskottselen.
- Energimyndigheten har i sin analys enbart tittat på antalet solcellsanläggningar under 68 kW. Även om antalet är litet, fanns trots allt 163 andra typer av produktionsanläggningar som är mindre än 68 kW i elcertifikatsystemet den andra januari 2017 år (se tabell 1).

Tabell 1. Utdrag ur antalet godkända anläggningar i elcertifikatsystemet 2017-01-02.

	Antal anläggningar totalt	Antal anläggningar med effekt upp till och med 68 kW	Antal anläggningar med effekt över 68 kW
Totalt i elcertifikatsystemet	7279	4329	2950
Sol	4326	4166	160
Vind	2445	75	2370
Sol/Vind	4	3	1
Vatten	359	69	290
Biobränsle / torv / fossilt	144	16	128
Våg	1	0	1
Privatpersoner i elcertifikatsystemet	3842	3615	227
Privatpersoner med sol	3530	3492	38
Privatpersoner med vind	215	64	151
Privatpersoner med vatten	85	50	35
Privatpersoner med sol/vind	3	3	0
Privatpersoner med våg	0	0	0
Privatpersoner med Biobränsle/torv/fossilt	9	6	3

Angående den första punkten är exempel på aktörer som inte kan få en fullgod kompensation, via antingen solROT eller skattereduktionen, ägare av flera flerbostadshus, till exempel kommunala bostadsbolag. För dessa aktörer är det naturligt att bygga ett flertal anläggningar som alla är mindre än 68 kW, eftersom sådana anläggningar bättre matchar efterfrågan på el i

många flerbostadshus. Det är dessa aktörer som riskerar att bli utan kompensation utifrån det nuvarande förslaget eftersom:

- En ägare av flerbostadshus inte kan använda sig av dagens ROT-avdrag då det endast ges till privatpersoner. Så att kompensera dessa aktörer för de bortfallna intäkterna från elcertifikaten via ROT-avdraget är inte möjligt om inte förordningen om eventuellt framtida solROT-avdrag justeras.
- Dessutom är det inte möjligt att uppnå en fullgod kompensation genom en höjd skattereduktion utifrån dagens regler. Underlaget för skattereduktionen får nämligen inte överstiga 30 000 kilowattimmar per år, vare sig per juridisk person eller per anslutningspunkt. En ägare av flera mikroproduktionsanläggningar kan således inte ta till sig en eventuell kompensation för uteblivna elcertifikat via en höjd skattereduktion för alla sina anläggningar eftersom ägaren snabbt slår i taket på 30 000 kilowattimmar när överskottet från alla aktörens anläggningar slås ihop.
- En höjd skattereduktion för överskottselen kan inte kompensera för de uteblivna intäkterna från elcertifikaten för den självkonsumerade elen. SSE är medveten om att många privatpersoner inte ansöker om elcertifikat, och om så görs väljer de flesta att inte installera en extra mätare, vilket gör att de bara får elcertifikat för överskottselen. Dock är situationen inte den samma för till exempel ägare av flera flerbostadshus. De dimensionerar ofta sina solcellsanläggningar för en hög självkonsumtionsgrad och installerar mätare som gör dem berättigade till elcertifikat även för den självkonsumerade elen. För dessa aktörer är elcertifikatintäkterna viktiga och en höjd skattereduktion på överskottselen kan inte kompensera för denna uteblivna intäkt eftersom skattereduktionen endast ges för överskottsel som matas in på elnätet.

Att aktörer som riskerar att bli utan kompensation om anläggningar under 68 kW exkluderas från elcertifikatsystemet är en aspekt som Energimyndigheten inte tagit upp, varken i Kontrollstation 2017 för elcertifikat – delredovisning 2 och förslag på kvoter för 18 TWh till 2030 (ER 2016:19) eller i sitt förslag till strategi för ökad användning av solet.

För att alla aktörer ska bli kompenserade för uteblivna elcertifikat måste antingen det föreslagna avdraget solROT utformas så att det inte bara gäller privatpersoner, eller så måste de nuvarande reglerna för skattereduktionen för överskottsel från mikroproduktionsanläggningar ändras så att gränsen på 30 000 kilowattimmar inte gäller både per juridisk person och anslutningspunkt, utan enbart per anslutningspunkt, och så måste skattereduktionen också ges för den egenkonsumerade elen.

Eftersom detta är tämligen omfattande justeringar i antingen ROT-förordningen eller Skattereduktionen för mikroproduktion av förnybar el är SSE direkt negativ till att utesluta anläggningar under 68 kW från elcertifikatsystemet.

SSE har dock förståelse för att hanteringen av den stora mängden ansökningar från små solcellsanläggningar är krävande. För att minska den administrativa bördan som registreringen av små produktionsanläggningar innebär, bör dock Energimyndigheten först se över registreringsprocessen.

SSE föreslår att Energimyndigheten inför en elektronisk ansökan om certifikatkonto hos CESAR istället för att använda sig av dagens system med ansökan via insänd pappersblankett.

Det torde förenkla hanteringen och arbetet för både anläggningsägarna och Energimyndigheten.

Vidare bedömer SSE att det skulle kunna vara lämpligt att utesluta anläggningar på upp till och 68 kW som ägs av privatpersoner från elcertifikatsystemet. Anledningen är att det för privatpersoner går att kompensera de bortfallna intäkterna från elcertifikaten genom antingen en höjd solROT (endast möjligt för solcellsägare) eller skattereduktion för överskottselen (ersättning ges till alla förnyelsebara energislag) utan att några större ändringar i dessa förordningar behöver göras.

Eftersom Energimyndighetens förslag endast omfattar nya anläggningar efter 2020 är det svårt att uppskatta hur många anläggningar som skulle uteslutas. Men i Tabell 1 går det att se att det fanns totalt 7 279 anläggningar godkända för elcertifikat 2016-01-02. Av dessa hade 4 329 anläggningar en effekt på upp till och med 68 kW. Skulle Energimyndighetens nuvarande förslag genomföras skulle det alltså innebära att 59,5 procent av dagens befintliga anläggningar skulle uteslutas. Eftersom det är 3 615 anläggningar som har en effekt på upp till och med 68 kW och ägs av privatpersoner skulle det innebära att 49,6 procent av dagens befintliga anläggningar skulle uteslutas om uteslutandet begränsades till privatpersoner.

SSEs modifikation av Energimyndighetens förslag skulle därmed fortfarande drastiskt minska det administrativa arbetet för Energimyndigheten, samtidigt som det innebär att de aktörer för vilka elcertifikatintäkterna är viktiga och som inte kan kompenseras via antingen ett solROT-avdrag eller skattereduktionerna även fortsättningsvis kan vara en del av elcertifikatsystemet.

Därför föreslår SSE att anläggningar upp till 68 kW som ägs av privatpersoner utesluts från elcertifikatsystemet från 2020, medan övriga anläggningar under 68 kW får vara kvar.

För att ytterligare göra hantering av elcertifikaten lättare för de anläggningar upp till och med 68 kW som utifrån SSEs förslag även fortsättningsvis kan få elcertifikat förordrar SSE att det utreds om produktionen från dessa anläggningar kan beräknas schablonmässigt utifrån anläggningarnas effekt. En sådan schablonmässig beräkning innebär att dessa små anläggningar inte behöver investera i en extra mätare. SSEs bedömning är att den beräknade produktionen borde bli så nära den faktiska produktionen att det inte innebär några större ekonomiska effekter.

Angående compensationen för de uteblivna elcertifikatintäkterna för de privatpersonerna med anläggningar under 68 kW förespråkar SSE att det sker genom en höjd nivå i solROT-avdraget. SSE instämmer därmed i Energimyndighetens analys om att detta är att fördrö. Anledningarna är:

- Precis som Energimyndigheten skriver möjliggör detta att en privatperson i större utsträckning kan bedöma framtida utgifter och inkomster vid ett investeringsbeslut. Skattereduktionen är än så länge inte tidsbestämd, så en kompensation via denna är alltså betydligt osäkrare än en direkt kompensation vid investeringstillfället.
- En höjning av skattereduktionen för överskottselen innebära att värdet på överskottselen överstiger värdet på den självkonsumerade elen. En sådan situation bör undvikas eftersom det inte stimulerar självkonsumtion och är direkt kontraproduktiv rörande introduktionen av batterilager hos mikroproducenter.

Ellagen

Energimyndighetens förslag:

Enligt ellagen 4 kap. 10§ får inte ett elnätsföretag ta betalt för ett inmatningsabonnemang, eller för att byta elmätaren, om solcellsägaren är en nettokonsumert på årsbasis och effekten på soleanläggningen är högst 43,5 kW. För att ha så få gränser som möjligt att ta ställning till som mikroproducent föreslår Energimyndigheten att det bör utredas om denna gräns kan vara densamma som gränsen för skattereduktion (säkringen får inte överstiga 100 ampere, vilket motsvarar en effekt på högst 68 kW). Det motsvarar också ungefär gränsen för undantag från momsredovisning som väntas införas från 1 januari 2017.

Svensk Solenergi kommentarer:

SSE instämmer med Energimyndigheten om att det vore bra om antalet gränser kunde göras färre och tycker det är bra om förslaget skulle utredas. Se också nedanstående kommentarer om utredning av gränsen för skattereduktion.

Undantag för energiskatt på egenproducerad el

Energimyndighetens förslag:

Vissa skattefrågor med nära koppling till framställning av förnybar el utreds för närvarande inom finansdepartementet. En av frågorna avser effektgränsen på 255 kW för att uppbära energiskatteundantaget. Som ett exempel föreslår Energimyndigheten att man justerar styrmedel från att gälla juridisk person till anslutningspunkt eller liknande, för att på så vis öka incitamenten för användning av solceller inom mellansegmentet.

Svensk Solenergi kommentarer:

Att frågan om den orättvisa energibeskattningen av el som egenproduceras och egenkonsumeras innanför anslutningspunkten får en lösning är det absolut viktigaste för att den svenska solcellsmarkanden ska kunna fortsätta utvecklas på ett bra vis. Om inte denna fråga får en lösning begränsas en

viktig del av marknaden för solcellsanläggningar (kommunala och större fastighetsägare) kraftigt.

Småskalig solel som energislag är i dagsläget inte undantagen energiskatt och SSE driver inte heller frågan om ett specifikt energiskatteundantag för just solel. Principiellt tycker SSE att det är fullt rimligt att el som matas in på ett koncessionspliktigt elnät för försäljning, beskattas som all annan el men att all förnybar el som produceras och konsumeras inom en fastighet ska vara befriad från skatt, oavsett om man säljer ett visst överskott eller inte.

SSE anser att Energimyndighetens förslag att gränsen på 255 kW för undantag för energiskatt på den egenproducerad och konsumerad el bör gälla per anslutningspunkt istället för per juridisk person, är ett steg i rätt riktning men att frågan inte är helt löst även om detta genomförs.

Skattereduktionen

Energimyndighetens förslag:

En annan skattefråga som ingår i samma utredning på finansdepartementet som nämnts under rubriken "Undantag för energiskatt på egenproducerad el" gäller förutsättningarna för, och lämpligheten av att inom ramen för reglerna om skattereduktion ytterligare underlätta för mikroproduktion av förnybar el. Energimyndigheten menar att en höjd effektgräns för att erhålla skattereduktionen bör utredas närmare inom ramen för detta uppdrag.

Dessutom förespråkar Energimyndigheten att elhandelsbolagen på frivillig basis informerar prosumenten om hur stor skattereduktion som månadens solelproduktion gett upphov till, även om pengarna kommer vid ett senare tillfälle.

Svensk Solenergi kommentarer:

Vid ett investeringsbeslut i en solcellsanläggning som ska fungera i minst 25–30 år är det viktigt att kunna uppskatta de framtida intäkterna. Därför vill SSE poängtera att det är väsentligt att det finns en långsiktig planering för skattereduktionen och att dessa intäkter säkerställs för en längre tidsperiod.

SSE anser att det första viktiga steget för att göra skattereduktionen mer långsiktig är att flytta den från inkomstskatten till energiskatten. SSE anser att det är olyckligt att Energimyndigheten inte väljer att beröra frågan om huruvida skattereduktionen skulle kunna rapporteras på elfakturan eftersom det är ett önskemål från både solcellsägare, installatörer och de elhandlare som hanterar små solcellsproducenter. Vidare tycker SSE att det är synd att Energimyndigheten nöjer sig med att rekommendera elhandelsbolagen att informera om ersättningsnivåerna. SSE menar att detta ska regleras i lag.

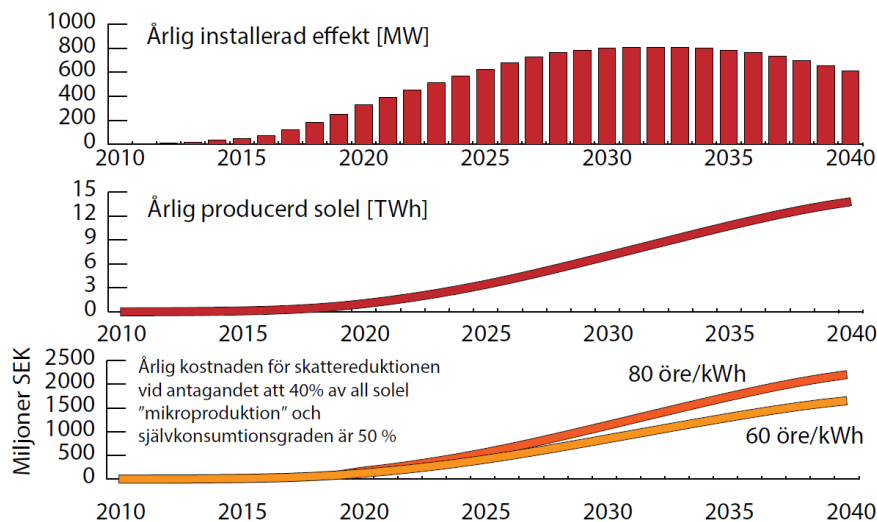
För att göra skattereduktionen mer långsiktig, och där med en inkomst som investerare vågar räkna med, vill SSE att det snarast tillsätts en utredning om att tidsbestämma skattereduktionen.

Som skattereduktionen är utformad i dag kan den genom ett politiskt beslut när som helst tas bort. Det gör att den är en mycket osäker inkomst att räkna med i investeringskalkyler. För att underlätta för investeringar i mikroproduktion bör således skattereduktionen tidsbestämmas så att det är tydligt hur länge en mikroproducent kan räkna med denna extra inkomst.

I figuren nedan presenteras en konstruerad installationstakt som leder till 14 TWh solet till 2040. Utifrån denna installationstakt, och med antagandena utifrån dagens situation där cirka 40 % av all installerad solcellseffekt tillhör mikroproducenter som är berättigade skattereduktionen samt att 50 % av den el som dessa producerar matas in på elnätet, har sedan statens kostnader för skattereduktionen beräknats.

Om den konstruerade installationstakten infaller så att det övre spannet i Energimyndighetens vision inträffar (14 TWh), samt om marknadsandelarna mellan storskalig och småskaliga solcellssystem inte ändras, samt om nivån ligger kvar på 60 öre/kWh, kommer skattereduktionen uppgå till 1,5 miljarder kronor till 2040.

Om nivån höjs med 20 öre till 80 öre/kWh för att kompensera för att anläggningar under 68 kW utesluts ur elcertifikatsystemet efter 2021, vilket är ett förslag från Energimyndigheten (se avsnittet om elcertifikat ovan) kommer kostnaderna för staten att öka till 2,2 miljarder kronor.

Figur 1. Konstruerad installationstakt för att nå 14 TWh solet till 2040, samt utifrån dessa uppgifter beräknade kostnader för skattereduktionen.

För att sänka statens kostnader är det därför även ur denna aspekt önskvärt att skattereduktionen tidsbestäms. Om prisutvecklingen för solcellssystem dessutom fortsätter nedåt kommer det i framtiden finnas utrymme att sänka nivån på skattereduktionen succesivt. Men med dagens utformning av skattereduktionen skulle en sådan sänkning även drabba dem som redan investerat och kanske räknat med 60 öre/kWh i exempelvis 15 år för att kalkylen ska gå ihop.

Därför föreslår SSE att skattereduktionen utformas på liknande sätt som Tyskland utformat sina inmatningstariffer. Nämligen att staten garanterar att den som investerar i mikroproduktion under 2017 får 60 öre/kWh för överskottselen (utöver de övriga intäkterna från elhandlare och elnätsbolag) i X antal år. Efter exempelvis två år kan skattereduktionen sänkas till Y

öre/kWh för dem som investerar i sin anläggning då och dessa får denna ersättning i samma X antal år. Denna sänkning påverkar inte de redan byggda anläggningarna utan endast nya. På detta sätt kan man succesivt sänka skattereduktionen i takt med prisutvecklingen (så att utgifterna för staten inte blir större än nödvändigt) utan att det drabbar de redan befintliga mikroproduktionsanläggningarna.

En tidsbestämning och nertrappning av skattereduktionen har också den fördelen att när de X antal år som man kan få skattereduktionen är slut ökar incitamentet för mikroproduktionsägaren att då investera i energilagring. Detta för att öka andelen självkonsumerad el och på så vis höja värdet på den egenproducerade elen. I dagsläget är de olika lagringsteknikerna fortfarande för dyra, men det sker en snabb prisutveckling inom det området. Om man efter en utredning sätter X till ett lämpligt antal år kan priserna på småskalig lagring vara sådana att det går att investera i lagring utan stöd då de extra intäkterna från skattereduktionen försvinner.

SSE vill poängtera att det är bra om en utredning kring att tidsbestämma skattereduktionen kan starta snarast. Detta eftersom EU-kommissionen i sitt så kallade ”Vinterpaket” som presenterades i slutet av november 2016 föreslår att det ska bli mycket svårare för stater att retroaktivt införa ändringar i regler och stöd som har negativa konsekvenser för lönsamheten hos redan befintliga investeringar i förnyelsebar elproduktion. Även om det i ett senare skede, efter det att EU-kommissionens föreslagna regler införts, är motiverat att tidsbestämma eller sänka nivån för skattereduktionen skulle en sådan ändring innebära en försämring för dagens mikroproducenter eftersom skattereduktionen i dagsläget fås tillsvidare, och därmed rent principiellt kan fås under hela anläggningens livslängd. Det skulle förvisso kanske gå att hävda att skattereduktionen utifrån dagens utformning är ett stöd som det varje år beslutas om den ska gälla nästa år, och att en senare sänkning av nivåerna därför inte är en retroaktiv förändring. Oavsett vilket, vill SSE lyfta frågan att det kanske kan bli svårare att genomföra förändringar i skattereduktionsförordningen om regeringen väntar för länge.

Till sist föreslår SSE att ifall en utredning kring att tidsbestämma skattereduktionen tillsätts bör ett par andra frågor ses över i samma utredning. Utifrån Energimyndighetens resonemang kring att regelverken behöver harmoniseras tycker SSE att även gränserna för skattereduktion bör utredas. Det vore till exempel bra om gränsen för skattereduktionen, vilken i dag är 100 ampere, synkas med gränsen för inmatningsabonnemang hos nätbolagen (se avsnittet om Ellagen). SSE anser också att det bör utredas ifall gränsen för skattereduktionen skulle kunna ändras till anläggningarnas storlek, till exempel 68 kW, istället för att utgå från gränsen på 100 ampere för en fastighets säkring. Dels för att göra det lättare kommunikativt, men även för att vissa fastigheter har högre dimensionerade säkringar, och då kan de inte få skattereduktionen trots att de bygger ett system som är mindre än 68 kW. Vidare föreslår SSE att eftersom det nu utreds ifall effektgränserna för energiskatteundantaget för egenkonsumerad el ska gälla per anläggning istället för per juridisk person så bör det utredas ifall skattereduktionen kan flyttas till att gälla per anläggning istället för per juridisk person.

Statistik för uppföljning

Energimyndighetens förslag:

Utbyggnadstakten mäts årligen för tre marknadssegment på kommunnivå, genom en enkätundersökning riktad mot nätföretagen. Resultatet publiceras snabbt och ger data med hög aktualitet. Månadsvis produktion modellberäknas utifrån årsdata genom kombination med elcertifikatsystemet och data om solinstrålning. Energimyndigheten föreslår få i uppdrag att genomföra en ny årlig undersökning av utbyggnadstakten på kommunnivå, riktad mot nätägarna som uppgiftslämnare.

Energimyndigheten föreslår vidare att regeringen formulerar ett tillägg till uppdraget om tjänstehubben (M2015/2635/Ee). Hubben bör anpassas så att den främjar en kostnadseffektiv produktion av offentlig statistik. Dess utformning ska kunna leda till effektiviseringar för produktionen av officiell statistik. Energimyndighetens bedömer att hubben har god potential att användas som källa för data om sol.

Svensk Solenergis kommentarer:

Under SSEs granskning av Energimyndighetens förslag har det uppstått större frågetecken som kräver djupare analyser. SSE väljer därför att kommentera förslaget om framtida statistikuppföljning i ett separat remissvar.

Utvecklingen inom batterilagring och efterfrågefleksibilitet

Energimyndighetens förslag:

Det finns ett behov av att följa utvecklingen och göra ytterligare studier kring synergier mellan solceller, batterier och efterfrågefleksibilitet. Det finns goda förutsättningar att samlokalisera batterilagring med just solceller. Dels eftersom de båda är modulära (och därmed möjliga att få i exakt den storleken som passar för ändamålet), men också för att de funktionsmässigt kompletterar varandra. Solceller och batterilagring gynnar varandra både privatekonomiskt och i ett större systemperspektiv. Den 6 oktober beslutades om ett nytt investeringsstöd för lagringssystem för privatpersoner, som ersätter 60 procent av kostnaderna.

Fler forskningsprojekt och studier om solcellsutbyggnad i lokal- och regionnät, om utmaningarna med hög andel sol i elsystemet behövs. Speciellt avseende kopplingen mot smarta elnät. Detta ingår i nuläget i Energimyndighetens forskningsstrategier, och bör alltså fortsätta att göra det.

Svensk Solenergis kommentarer:

SSE tycker att det, precis som i fallet med solcellsstödet, bör bildas en analysgrupp för uppföljning och en framtida genomtänkt avveckling av investeringsstödet för lagring. I denna analysgrupp bör förslagsvis Energimyndigheten, Boverket, länsstyrelserna och SSE ingå.

Informationsplattform för solet samt solkarta

Energimyndighetens förslag:

För att öka användningen av solet hos privatpersoner behöver befintliga regelverk och processer förenklas för denna målgrupp. Energimyndigheten föreslår en informationsplattform där relevanta uppgifter för investering i solceller sammanställs. Informationsplattformen ska utgöra ett nav för all offentlig information om tillståndsfrågor, stöd, upphandling, installation och driftsättning av soleanläggningar. Energimyndigheten föreslår dessutom att en solkarta tas fram som kan användas för beräkningar av vilken elproduktion solcellsanläggning på byggnader i Sverige skulle kunna ha. Informationsplattformen skulle med fördel även innehålla interaktiva delar såsom denna solkarta och en beräkningssnurra för möjliga intäkter och kostnader som uppstår vid en planerad investering i solceller. Plattformen ska även kompletteras med en ingång för elnätsföretag. Ett samarbete mellan berörda myndigheter och företag ska initieras för att utveckla innehållet, till exempel kring systemtjänster, kravställning, styrning och dimensionering. Syfte är att bidra med kunskaps- och kompetensuppbyggnad och göra utbyggnaden billigare och smidigare.

Svensk Solenergis kommentarer:

SSE anser att förslaget är bra och att en gemensam informationsplattform skulle vara till stor nytta för branschen. Utöver de berörda myndigheterna som behöver bidra med information är det önskvärt att SSE inkluderas för att kunna bidra med branschspecifik information till informationsplattformen.

SSE stöder även förslaget om en nationell solkarta.

Informationsinsatser för att främja solet bland annat genom energi- och klimatrådgivare

Energimyndighetens förslag:

Energimyndigheten bör ges ett längre uppdrag att genomföra informationsinsatser med syfte att främja utvecklingen av produktion av solet. Mycket av detta görs redan nu och kan med fördel byggas vidare på genom att informationsinsatserna stärks och utvecklas. Insatserna kan exempelvis genomföras i egen regi samt med hjälp av energi- och klimatrådgivare och riktas mot hushåll, företag och organisationer. För att möjliggöra personlig rådgivning bör en fördjupad utbildning tillhandhållas alla kommunala energi- och klimatrådgivare. Insatserna skulle kunna bidra med att samordna och stimulera olika initiativ samt nätverkande och erfarenhetsutbyte runt om i landet som driver på utvecklingen. Förslagsvis bör insatserna pågå under perioden 2017–2020 och därefter utvärderas.

Svensk Solenergis kommentarer:

SSE anser att förslaget är bra. Även i detta fall önskar SSE inkluderas för att kunna bidra med branschspecifik information.

Reducerad utbildningskostnad för certifiering av solcellsinstallatörer

Energimyndighetens förslag:

För att möjliggöra ett utbud av certifierade solcellsinstallatörer föreslår Energimyndigheten att staten under en introduktionsperiod kompenserar installatörer för en större del av de direkta kostnader som uppstår i samband med en certifiering. Syftet är att snabbt kunna erbjuda ett utbud av certifierade solcellsinstallatörer för investeraren att välja mellan och på så vis minska de samhällsekonomiska kostnaderna samt reducera risken för bristfälligt genomförda installationer. Satsningen bör påbörjas i samband med att certifieringsutbildningen är på plats.

Svensk Solenergis kommentarer:

SSE tycker att förslaget är bra. Certifieringsprocessen påbörjades under hösten 2016 men hur och i vilken grad Energimyndigheten ska stödja de företag som certifieras är fortfarande inte klarlagt. De företag som certifierat sig för värmepumpar har redan fått sin kostnad reducerad, vilket gör att SSE anser att det borde vara självklart att alla andra kategorier inom certifieringen ska få samma kostnadsreduktion. SSE önskar att detta klargörs så snart som möjligt.

Ett nytt branschöverskridande program om solel

Energimyndighetens förslag:

För att få igång solcellsinvesteringar behöver kunskapsnivån om solcellsinstallationer hos byggherrar, byggkonsulter och energikonsulter ökas. Detta kan åstadkommas genom samarbete och erfarenhetsutbyte avseende projektering, installation, drift och underhåll. Energimyndigheten föreslår ett branschöverskridande program för att involvera fler aktörsgrupper. Befintliga innovationskluster som samlar marknadens aktörer inom flerbostadshus (Bebo), lokaler (Belok), småhus (Besmå) och livsmedelslokaler (Belivs) kan med fördel involveras i satsningen för att få spridning och engagemang.

Svensk Solenergis kommentarer:

SSE bidrar gärna i detta arbete och kan fungera som värd då våra medlemsföretag representerar hela branschen – universitet, installatörer, elbolag, konsultfirmor, fastighetsägare.

Fysisk planering

Energimyndighetens förslag:

Energimyndigheten bör fungera som stöd i planeringsprocessen till kommuner genom att göra en sammanställning av exempel på lyckad fysisk planering för främjande av solel som gjorts exempelvis inom myndighetens forskningsprogram eller genom framtagandet av en vägledning på området. Resultaten kan förutom via informationsplattformen för solel även spridas

via myndighetens andra plattformar, exempelvis på myndighetens webbplats och på webbplatsen hållbar stad som drivs tillsammans med andra myndigheter.

Utöver det föreslås att Energimyndigheten även verkar för att identifiera specifika hinder och målkonflikter inom solel för området fysisk planering och i möjliga fall bidra till en lösning tillsammans med berörd myndighet i de fall detta är aktuellt. Detta genom att arbeta med aktiv informations-spridning och erfarenhetsutbyte med lokala och regionala aktörer inom området.

Svensk Solenergis kommentarer:

SSE tycker att förslag överlag är bra. Dock vill SSE att utöver informations-spridning av lyckad fysisk planering utreder ifall det skulle gå att implementera mer konkreta åtgärder för att stimulera integrationen av solenergi vid nybyggnation.

PBL

Energimyndighetens förslag:

Ett av de hinder som finns för utbyggd solel är att regler för bygglov hanteras på olika vis i olika kommuner och att regelverket för när bygglov behövs är otydligt. Att osäkerheter finns och att det upplevs som krångligt kan minska intresset från fastighetsägare. Energimyndigheten föreslår därför att tydligheten kring byggregler för installation av solceller höjs genom ökad samordning av kommunala regler för solceller. Detta kan exempelvis genomföras genom att samla underlag från alla kommuner om hur det ser ut gällande regler för bygglov vid utbyggnad av solcellssystem. På så vis uppmärksammas själva processen i den egna kommunen samtidigt som insatsen möjliggör jämförelse och erfarenhetsutbyte kommuner emellan.

Svensk Solenergis kommentarer:

Reglerna för när bygglov behövs och inte skiljer sig mellan olika kommuner. Förutsättningarna varierar beroende på om det finns detaljplan eller inte, samtidigt som kostnaden för bygglov och bedömningen av om/hur anläggningarna påverkar byggnadens utseende är olika i olika kommuner. SSE stödjer förslaget att Energimyndigheten genomför en sammanställning av byggregler och föreslår att denna presenteras på den föreslagna informationsplattformen. Vidare anser SSE att Energimyndigheten och Boverket bör ges ett uppdrag att ta fram en vägledning för hur byggloven för solcellsanläggningar bör utformas.

Avfallshantering

Energimyndighetens förslag:

Lagstiftningen för att hantera solcellsavfall bedöms vara tillräcklig i och med den svenska implementeringen av WEEE-direktivet i förordning 2014:1075 om producentansvar för elutrustning. En brist i lagstiftningen är dock att sålda och insamlade mängder solceller i dagläget rapporteras i en kategori tillsammans med annan elutrustning, vilket gör att det inte går att följa avfallströmmarna av just solceller. Eftersom producenter som sätter solceller på den svenska marknaden är skyldiga att rapportera sålda mängder till Naturvårdsverket finns det även en potential att använda statistiken för att få uppgifter på antal solcellsmoduler som installeras, vilket saknas idag. För att förbättra uppföljningen av sålda och insamlade mängder solceller föreslås att förutsättningar för att solceller ska kunna rapporteras i en egen kategori enligt förordning 2014:1075 utreds.

Svensk Solenergis kommentarer:

SSE håller med Energimyndigheten om att detta bör utredas.

Johan Lindahl,
talesperson Svensk Solenergi
johan@svensksolenergi.se
08-441 70 91
Holländargatan 17
111 60 Stockholm